

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 21C/350/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8315207801
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Sivák
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2016:8315207801.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudcom Mgr. Petrom Sivákom v právnej veci žalobcu PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, IČO: 35 792 752, zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, proti žalovaným 1./ K. H., nar. XX.X.XXXX, bytom P. N. XXX/XX, XXX XX E., 2./ S. K., nar. X.XX.XXXX, bytom P. N. XXX/XX, XXX XX E., v konaní o zaplatenie 1189,85 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaní v 1. a v 2. rade sú p o v i n í spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 256,52 eur spolu s 8,05%-ným ročným úrokom z omeškania z tejto sumy od 24.9.2014 až do zaplatenia a to v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

Žalovaným v 1. a v 2. rade náhradu trov konania vo vzťahu k žalobcovi nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou podanou na súde dňa 22.6.2015 voči žalovaným domáhal spoločne a nerozdielne zaplatenia sumy 1189,85 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne od 24.9.2014 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Svoju žalobu odôvodnil tým, že uzavrel dňa 11.1.2010 so žalovaným v 1.rade zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému v 1.rade úver vo výške 1228,17 eur, ktorý sa žalovaný v 1.rade zaviazal splatiť spolu s úrokom v 30-tich mesačných splátkach vo výške 75,05 eur v termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára, ktorý bol dohodnutý v zmluve. Žalovaný v 2.rade pristúpil k záväzkom žalovaného v 1.rade zo zmluvy ako spoludlžník a na základe žiadosti žalovaného sa dohodli na odklade splátok č. 7,8,9 a tieto sa žalovaný zaviazal splatiť ako splátky č. 31,32,33. Dňa 29.12.2011 poskytol žalobca žalovanému v 1.rade revolving vo výške 1350,90 eur, ktorý sa žalovaný v 1.rade zaviazal splatiť v 18-tich mesačných splátkach vo výške 75,05 eur v termínoch splatnosti podľa nového splátkového kalendára a ďalší revolving dňa 11.11.2013 vo výške 1350,90 eur, ktorý sa žalovaný v 1.rade zaviazal splatiť v 18-tich mesačných splátkach vo výške 75,05 eur v termínoch splatnosti podľa nového splátkového kalendára. Žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou splátok úveru už pri splátke č. 1, do uplatnenia práva žalobcu podľa § 565 občianskeho zákonníka do okamžitej splatnosti úveru zaplatil len sumu 3673,45 eur. Vzhľadom k tomu, že žalovaný v 1.rade bol v omeškani s úhradou splátky č. 7 o viac ako tri mesiace, žalobca si uplatnil právo veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, a žalovaný mal uhradiť sumu neuhradených splátok vo výške 1279,85 eur dňa 23.9.2014. Žalobca sa okrem istiny domáhal zaplatenia zákonného úroku z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v nadväznosti na nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom k prvému dňu omeškania. Na preukázanie svojich tvrdení žalobca doložil súdu oznámenie o zosplatnení úveru

z 3.8.2014, žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru, zmluvu o revolvingovom úvere z 11.1.2010, zmluvné dojednanie k zmluve o revolvingovom úvere, oznámenie veriteľa o schválení úveru, doručenky, výpis z karty klienta a výpis z obchodného registra žalobcu.

Na pojednávanie nariadené na deň 19.1.2016 sa účastníci ani právny zástupca žalobcu nedostavili, pričom predvolanie na pojednávanie im bolo riadne a včas doručené. Žalobca svoju neúčasť ospravedlnil podaním doručeným súdu dňa 11.12.2015 a súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti. Žalovaní svoju neúčasť neospravedlnili ani nepožiadali o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu. Preto v zmysle ustanovenia § 101 odsek 2 Občianskeho súdneho poriadku vec bola prejednaná bez prítomnosti účastníkov konania a právneho zástupcu žalobcu s prihliadnutím na obsah spisu a vykonané dokazovanie.

Súd vo veci vykonal dokazovanie, oboznámil sa s obsahom súdneho spisu a to predovšetkým so žalobou, oznámením o zosplatnení, žiadosťou o poskytnutie revolvingovom úvere, zmluvnými dojednaniami o revolvingovom úvere, oznámením veriteľa o schválení úveru, výpisom z karty dlžníka, výpisom z obchodného registra, výzvou súdu na žalobcu, vyjadrením žalobcu a zistil tento skutkový stav.

Zo žiadosti o poskytnutie revolvingovom úveru/zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 11.1.2010, z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 11.1.2010 a z výpisu karty žalovaného v 1.rade vyplýva, že žalobca ako veriteľ poskytol žalovanému v 1.rade ako dlžníkovi a žalovanému v 1.rade ako spoludlžníkovi úver vo výške 1228,17 eur. Uvedený úver sa žalovaní zaviazali zaplatiť žalobcovi v 30-mesačných splátkach vo výške 75,05 eur. Celkovo mal zaplatiť žalobcovi sumu 2251,50 eur (30 splátok x 75,05 eur). Doteraz reálne vrátili žalovaní žalobcovi sumu 3673,45 eur, pričom táto suma vyplýva priamo z textu žaloby.

Z oznámenia o zosplatnení tohto úveru zo dňa 3.8.2014 vyplýva, že žalovaný v 1.rade sa dostal do omeškania s úhradou splátok č. 52,53,54, a následne z tohto dôvodu žalobca v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka vyhlásil okamžitú splatnosť úveru. Celý úver sa tak stal splatným dňa 23.9.2014.

Súčasťou zmluvy sú aj zmluvné dojednania, ktoré sú napísané malým drobným písmom na formulárovom tlačive, nie sú podpísané oboma účastníkmi a odkazuje na nich zmluva v bodoch 8.5. a 13. Samotná zmluva je podpísaná žalovanými.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že v tomto prípade poskytol žalobca ako veriteľ žalovanému v 1.rade ako dlžníkovi a žalovanému v 2.rade ako spoludlžníkovi úver vo výške 1228,17 eur, táto skutočnosť je zrejmá zo samotnej zmluvy ako i z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, so splatnosťou formou 30-tich mesačných splátok a celková zmluvná odplata, ktorú sa žalovaní zaviazala zaplatiť, t.j. úver + zmluvná odmena za úver je vo výške 2251,50 eur, pri predpokladanej RPMN za úver 55,38%, ročnej úrokovej sadzbe úveru 68,82 % a priemernej RPMN za úver 48,96 %.

Podľa tvrdení žalobcu v žalobe ako aj z jeho vyjadrenia zo dňa 2.11.2015 je zrejmé, že žalovaný pristúpil k záväzkom žalovaného v 1.rade ako spoludlžník. Žalovanému v 1.rade bol poskytnutý ďalší revolving dňa 29.12.2011 vo výške 1.350,90 eur, ktorý sa žalovaný v 1.rade zaviazal splatiť v 18-tich mesačných splátkach vo výške 75,05 eur v termínoch splatnosti podľa nového splátkového kalendára a ďalší revolving dňa 11.11.2013 vo výške 1.350,90 eur, ktorý sa žalovaný v 1.rade zaviazal splatiť v 18-tich mesačných splátkach vo výške 75,05 eur v termínoch splatnosti podľa nového splátkového kalendára, pričom pri poskytovaní revolvingov mal žalovaný v 2.rade rovnako postavenie spoludlžníka. Žalovaná suma pozostáva z časti istiny vo výške 640,48 eur a časti úroku vo výške 459,08 eur, pričom túto tvorí čiastočne zaplatená splátka č. 54, ktorá bola zaplatená vo výške 10,95 eur + celé splátky po 75,05 eur č. 55-69. Zmluva je v súlade s právnym poriadkom.

Podľa ustanovenia § 497 odsek 1 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ustanovenia § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa ustanovenia § 502 odsek 1 veta prvá Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

Podľa ustanovenia § 2 Zák. č. 258/2001 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ustanovenia § 3 odsek 1,2 zák. č. 258/2001 Z.z., veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa ustanovenia § 4 odsek 1 zák. č. 258/2001 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa ustanovenia § 4 odsek 2 zák. č. 258/2001 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa ustanovenia § 4 odsek 3 zák. č. 258/2001 Z.z., pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nespĺnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa ustanovenia § 52 odsek 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ustanovenia § 52 odsek 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa ustanovenia § 52 odsek 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ustanovenia § 52 odsek 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ustanovenia § 53 odsek 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa ustanovenia § 53 odsek 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ustanovenia § 54 odsek 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa ustanovenia § 3 odsek 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

V tomto prípade je zrejmé, že predmetom konania je spotrebiteľský spor - poskytnutie peňažného úveru, kde súd z úradnej povinnosti musí použiť normy spotrebiteľského práva, ako aj ostatné právne normy, ktoré sú pre spotrebiteľa výhodnejšie a to bez ohľadu na to, či sa jedná napríklad o tzv. absolútny obchod a podobne. Normy spotrebiteľského práva sú špeciálnymi aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku a iným normám. Súd má ex offo podľa slovenského a európskeho práva o ochrane spotrebiteľa zabezpečiť jeho ochranu aj v rámci súdneho konania. Toto je aj v súlade s judikatúrou EÚ a aj súdov Slovenskej republiky (pozri napríklad uznesenie Ústavného súdu SR, sp.zn ÚS 402/2013-10 z 19.6.2013).

Súd žalobu čiastočne zamietol, a to z dôvodu, že dohodu o reálnej odplate za poskytnutý úver v takejto výške ako je to uvedené v tomto prípade, kde ročná úroková sadzba úveru je 68,82 % predpokladaná RPMN za úver je 55,38 % a priemerná RPMN za úver 48,96 % je absolútne neplatnou dohodou, a to podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor s dobrými mravmi a v súlade s § 3 odsek 1 Občianskeho zákonníka sa takto absolútne neplatne dojednaným právam neposkytuje právna ochrana, pretože by to bolo v rozpore so zákonom.

Takáto výška ročnej úrokovej sadzba viacnásobne prevyšuje priemernú úrokovú sadzbu za spotrebné úvery poskytnuté bankami v čase uzatvorenia zmluvy, a preto je neplatná aj podľa ustanovenia § 53 odsek 6 Občianskeho zákonníka. Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch.

Z tohto dôvodu je takáto dohoda o odplate za úver neplatná aj podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom. Vzhľadom na judikát Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/26/2011 ide o absolútnu neplatnosť dohody o úrokoch, tieto sú neplatné v celom rozsahu a nie je možné ich teda modifikovať.

Dobrymi mravmi sa v súdnej praxi považuje súbor spoločenských, kultúrnych a mravných pravidiel správania, ktoré sú v súlade so všeobecne uznávanými vzťahmi medzi ľuďmi a mravnými princípmi spoločenského zriadenia, ktorý v historickom vývoji osvedčil istú nemennosť a vystihujúcu podstatné historické tendencie, ktoré sú zdieľané rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú povahu základných noriem. Neprimerane dohodnuté úroky sú v rozpore s pravidlami správania sa, a teda aj s dobrými mravmi. Obdobne právne už súdy rozhodovali, a to napríklad rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6C/126/2012 zo 7.5.2013, rozhodnutie NS SR sp. zn. 1MCdo/1/2009 z 31.7.2009, rozhodnutie sp. zn. 5Cdo/26/2011 z 26.4.2012, rozhodnutie NS ČR sp. zn. 21Cdo/1484/04 z 15.12.2004, rozhodnutie KS v Prešove sp. zn. 3Co/3/2011 z 12.10.2011, 3Co/67/2012 z 24.10.2012.

Podľa ustanovenia § 451 odsek 1 a 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako je majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

V konaní bolo preukázané, že žalovaní ku dňu podania žaloby vrátili žalobcovi sumu 3673,45 eur, čo vyplýva z vyjadrení žalobcu, pričom reálne žalobca poskytol žalovaným len sumu 1228,17 eur dňa 11.1.2010, 1350,90 eur dňa 29.12.2011 a sumu 1.350,90 eur dňa 11.11.2013. Z toho je zrejmé, že žalobca má právo len na zaplatenie rozdielu medzi požičanou sumou a sumou vrátenou vo výške 256,52 eur.

Pri peňažných úveroch, resp. pôžičkách je samozrejmé, že sa poskytujú za odmenu, pričom touto odmenou je spravidla zmluvný, resp. dohodnutý úrok, ktorý vyjadruje odmenu za poskytnutý úver. V tomto prípade predstavuje táto dohodnutá zmluvná odmena neprimerane vysokú odmenu, a preto je takáto dohoda o tejto odmene absolútne neplatná pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 OZ. Ustanovenie § 39 OZ je možné použiť v akomkoľvek právnom spore, ak sú na to splnené zákonom predpísané podmienky.

Z tohto dôvodu takéto dojednanie v zmluve o revolvingovom úvere a v zmluvných dojednaniach považuje súd pre rozpor s dobrými mravmi za neplatné, pretože odmena je zjavne vyššia ako bola priemerná úroková sadzba poskytovaná obchodnými bankami v uvedenom období za obdobný úver. V danom prípade sa nejedná o primeranú výšku odplaty (odmeny) za poskytnutie peňažnej istiny dlžníkovi a nejde o zhodnotenie, ktoré je obvyklé. Za neprimeranú, a preto odporujúcu dobrým mravom je taká výška odmeny, resp. úrokov za poskytnutie peňažných prostriedkov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania úveru, určenú najmä s prihliadnutím najvyšším úrokovým sadzbám, ktoré uplatňujú banky pri poskytovaní obdobných úverov alebo pôžičiek. Uvedené právny názor je v zhode aj s právnym názorom už vyjadreným napr. v rozsudku Najvyššieho súdu SR z 26.4.2012, sp. zn. 5Cdo/26/2011.

Súd ešte poukazuje na to, že celá zmluva o revolvingovom úvere ako aj zmluvné dojednania sú na predpísaných žalobcom pripravených formulároch - tlačivách, ktoré spotrebiteľ nemá možnosť ovplyvniť, sú vopred pripravené, s drobnými písmenami a po dopísaní údajov, resp. konkrétnych čísiel sa podpisujú bez možnosti zmeny zmluvných dojednaní zo strany spotrebiteľa. Zmluvné dojednania s drobnými písmenkami pritom ani nie sú podpísané účastníkmi, hoci napríklad na dojednanie o zmluvnej pokute sa vyžaduje písomná forma a dohoda oboch strán.

Súd teda uzatvára, že považuje túto zmluvu v časti o dojednaní o zmluvnej odmene a v nadväznosti na to aj v časti o RPMN za absolútne neplatnú, a teda v zmluve nie je riadne uvedené RPMN, ako aj ďalšie podstatné náležitosti, a preto sa považuje, že žalobca má nárok len na vrátenie reálne poskytnutej istiny bez poplatkov, úrokov a sankcií, a to z titulu bezdôvodného obohatenia.

Podľa ustanovenia § 517 odsek 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa ustanovenia § 517 odsek 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ustanovenia § 3 odsek 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 31.1.2013 v spojení s § 10c tohto nariadenia, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Je nesporné, že žalovaní v 1.-2.rade sa so splnením svojho peňažného záväzku dostali do omeškania, a preto žalobca má právo i na zaplatenie úroku z omeškania. Žalobca si uplatnil úrok z omeškania v zákonnej výške, pričom tento úrok z omeškania mu súd mohol priznať len zo sumy 256,52 eur, t.j. úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 256,52 eur od 24.9.2014 do zaplatenia.

Po vykonanom dokazovaní tak súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná len v časti o zaplatenie sumy 256,52 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 256,52 eur od 24.9.2014 do zaplatenia. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol.

O trovách konania medzi účastníkmi súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p. Žalovaní boli v tomto konaní neúspešní len v časti o zaplatenie sumy 256,52 eur s príslušenstvom, čo súd považuje za neúspech len v pomerne nepatrnej časti, a preto žalovaným vzniklo právo na náhradu trov konania. Žalovaným preukázateľne žiadne trovy konania nevznikli, preto súd náhradu trov konania žalovaným nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Prešove, prostredníctvom tunajšieho súdu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 odsek 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona číslo 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení neskorších predpisov.